SJORS

van de Rebellenclub

18 SEPT. 1965
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 38

Toosje Tontel

Iedereen kent haar. Iedereen weet wie ze is. Honderdduizenden hebben genoten van haar avonturen in het weekblad voor de jeugd SJORS VAN DE REBELLENCLUB.
Toosje Tontel maakt heel wat vreemde dingen mee.
Het begint allemaal met een brief die ze van een notaris krijgt.
Daar staat in dat ze eigenares is geworden van een kasteel.
Stel je voor: zo maar een echt kasteel met een echt spook!
Het is maar een klein spookje, maar het is er dan toch maar een!
De tekenaar heeft in honderden prachtig gekleurde prenten in beeld gebracht wat Toosje allemaal meemaakt.
We kunnen het verhaal onmogelijk in het kort navertellen.
Vraag aan je ouders of ze het prachtige boek voor je kopen.
Dan kun je Toosjes avonturen zelf zien en lezen.
Wees er wel vlug bij, want het zal wegvliegen!

een groot boek in stevig geplastificeerde band

prijs f 2.15
voor abonnees slechts f 1.75
(buitenland 50 cent extra)

VERKRIJGBAAR:

- Bij de plaatselijke bezorger van dit blad
- Door overschrijving van f 1.75 op giro nr. 9229 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „TOOSJE TONTEL"
- Bij uw boekhandelaar.
- BELGIË 40 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladenhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij,. Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

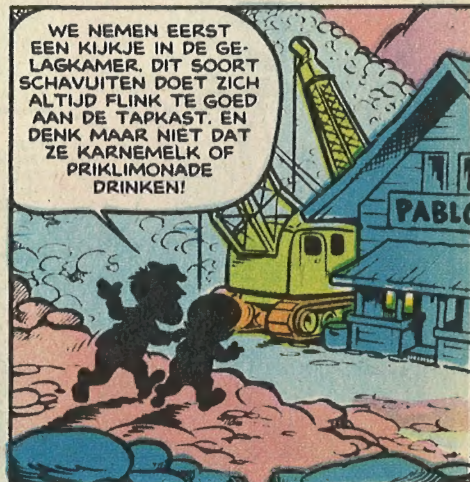

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

HIJ ZIET ER VERLATEN UIT, DEZE OUDE GOUDMIJN! MAAR AAN DE PAARDESPOREN TE ZIEN MOETEN DE KOFFERDIEVEN DAAR IN HOTEL PABLO ZIJN! ALS DAT ZO IS, DAN IS ONZE RODE KOFFER DAAR OOK!
PABLO

IK HEB DE SITUATIE HIER EENS GOED BEKEKEN EN IK HEB AL EEN PRACHTIG KRIJGSPLAN ONTWORPEN... MAAR, VRIENDEN, WE MOETEN WEL ZEER SNEL TE WERK GAAN, ANDERS MISLUKT HET!

LUISTER GOED, LANDROTTEN! OPA BLIJFT HIER BIJ ONZE TROUWE TANK EN LAAT DE MOTOR ZACHTJES DRAAIEN. IK HOOP DAT BEO ZIJN SNAVEL ZAL HOUDEN, WANT DINKIE EN IK GAAN DAN SAMEN ZACHTJES... PSS-PSS-PSS! OKEE? VOOR ELKAAR!

TOT STRAKS, OPA! WIJ GAAN REGELRECHT OP HOTEL PABLO AAN. WE ZULLEN DIE KERELS EENS EEN LESJE GEVEN DAT ZE NOG LANG ZAL HEUGEN! ADIEU!

WE NEMEN EERST EEN KIJKJE IN DE GELAGKAMER. DIT SOORT SCHAVUITEN DOET ZICH ALTIJD FLINK TE GOED AAN DE TAPKAST. EN DENK MAAR NIET DAT ZE KARNEMELK OF PRIKLIMONADE DRINKEN!
PABLO

SSSST. DINKIE, NOU NIETS MEER ZEGGEN! STIL WEZEN!
KIJK, DAAR ZITTEN ZE ALLEBEI!

ZE ZIJN ALLEEN. DAT KOMT GOED UIT. JE WEET WAT WE HEBBEN AFGESPROKEN. JIJ KLIMT IN ZO'N VERLATEN GRAAFMACHINE EN DOE HET VLUG EN ZACHTJES. IK BLIJF HIER. TOT STRAKS!

ER KRAAKT OF PIEPT GELUKKIG NIETS! HET GAAT GOED!

MOOI ZO. ALLES LOOPT GESMEERD. DINKIE ZIT OP HAAR PLAATS. NU GOOI IK DEZE FLES MET EEN FLINKE KLAP AAN GRUZELEMENTEN. ÉÉN, TWEE... DAAR GAAT IE DAN!

ZO, EN NU MOET IK MAKEN DAT IK WEGKOM!
KONK!
RINK!

ONRAAD! SPIONNEN! WAAR ZITTEN ZE?
IK HOORDE DUIDELIJK GLAS RINKELEN!
HA, HA, ZO GAAT HET GOED!

W-WAT IS DAT?
W-WE Z-ZITTEN IN DE K-KLEM!

DE ZOON VAN DE BEREJAGER

TWEE MANNEN HEBBEN, VERSTOPT IN DE STRUIKEN, ALLES GEZIEN...

ZO IS HET, HEREN. DIE PAARDEN ZIJN VAN MIJ EN DIE KERELS HEBBEN ZE GESTOLEN!

IK HEB HET SPOOR VAN DE DIEVEN GEVOLGD EN IK HEB ALLES GEHOORD WAT HIER GEZEGD IS!

U HEBT MIJN LEVEN GERED!

WAT BENT U VAN PLAN MET DE GEVANGENEN TE DOEN?
ZE VERDIENEN TE WORDEN OPGEHANGEN!

MAAR IK VOEL ER MEER VOOR ZE EEN GEVOELIGE LES TE LEREN!

PLAF!
ARRANZ

DE BANDIETEN SLAAN OP DE VLUCHT...
LAAT ZE MAAR. ZE HEBBEN GEEN WAPENS EN GEEN PAARDEN. VOORLOPIG ZULLEN ZE ZICH WEL RUSTIG HOUDEN!

IS MIJN BLANKE BROEDER NIET MANKE FRANCIS?
JA, DIE BEN IK.

ALSJEBLIEFT! DAT HAD IK NOOIT VERWACHT!
PRETTIG U TE ONTMOETEN. IK HEB ZOVEEL OVER U GEHOORD!

EN DIT IS MARTIN, DE ZOON VAN MIJN VRIEND DE BEREJAGER!

MIJN BLANKE BROEDER WOONT HIER DICHTBIJ. LAAT HIJ ONS NAAR ZIJN WIGWAM BRENGEN. IK HEB EEN BOODSCHAP VOOR HEM.

WE ZOCHTEN TWEE PAARDEN EN WE KEREN TERUG MET ELF STUKS!
EN DAN NOG AL DIE WAPENS DIE WE BUITGEMAAKT HEBBEN!

DE GROEP BEGEEFT ZICH NAAR DE WOONPLAATS VAN MANKE FRANCIS.

KAN MIJN RODE BROEDER MIJ VERTELLEN HOE HIJ IN HANDEN VAN DE BANDIETEN GEVALLEN IS?

WOKHADEH KWAM VANACHTER DIE BERGEN. ZIJN PAARD WAS VERMOEID. HIJ ZAG HET GEVAAR NIET EN...

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Lydia heeft een onderwijzer ontmoet en brengt hem naar de grot waar de anderen opgesloten zitten...

WE ZIJN ERG BLIJ U TE ONTMOETEN, MENEER!
DANK JE.

LATEN WE GEEN TIJD VERLIEZEN MET PRATEN WE MOETEN HIER VANDAAN!

GAAN WE NAAR BENEDEN?
WEL NEE, DOE NIET ZO STOM! WE LATEN DE STEEN GEWOON WEER ZAKKEN, DAT IS ALLES!

MAAR DIE MAN KAN HEM OPEN-KRIJGEN!
DAT KAN HIJ. . .

. . . TENZIJ WIJ EEN STAAF DOOR DE RING DOEN EN IN DE GROND VASTZETTEN!
DAT HEB JE KNAP BEDACHT!

DE STEEN LIGT WEER OP HET GAT!
PLOF

LIEVE HELP, DAT DING LIGT MUURVAST. . .

DOE MAAR GEEN MOEITE, JE KRIJGT HEM TOCH NIET OMHOOG!

U KUNT ONS HIER NIET GEVANGENHOUDEN! ER IS AL ALARM GESLAGEN!

BEST MOGELIJK, MAAR WIE ZAL ONS VERDENKEN? WIJ ZIJN EERZAME KOOPLIEDEN! HA, HA, HA!
HA, HA, HA!

LAAT DE KINDEREN TENMINSTE VRIJ! ZIJ HEBBEN ER NIETS MEE TE MAKEN!
DAT DACHT U! ZIJ HEBBEN DE KISTEN GEZIEN EN WETEN WAT ERIN ZIT!

TIGER JOE en

Slokje en meneer Wingelman zijn door de Watabelen gevangengenomen...

de verboden berg

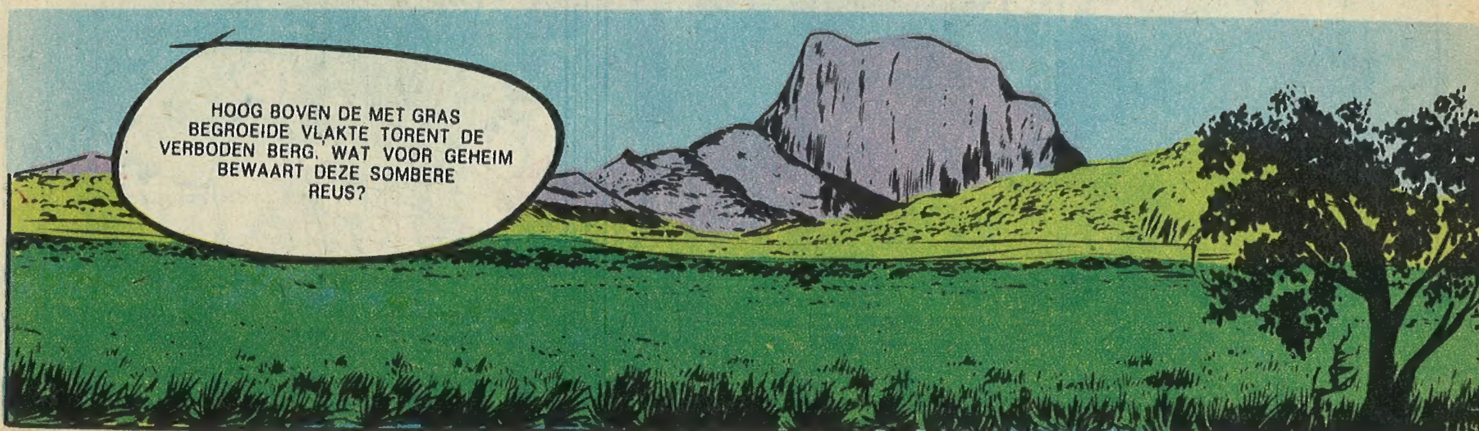

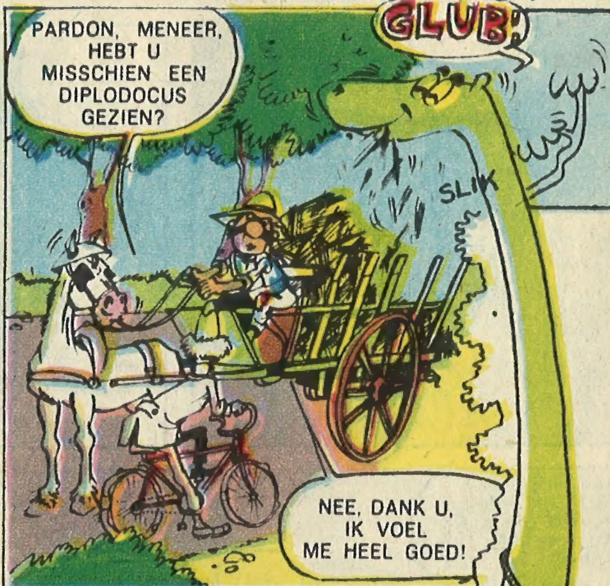

OPSCHUDDING ROND een DIPLODOCUS!

In het laboratorium van professor Zero is uit het ei een soort voorhistorisch dier te voorschijn gekomen. . .

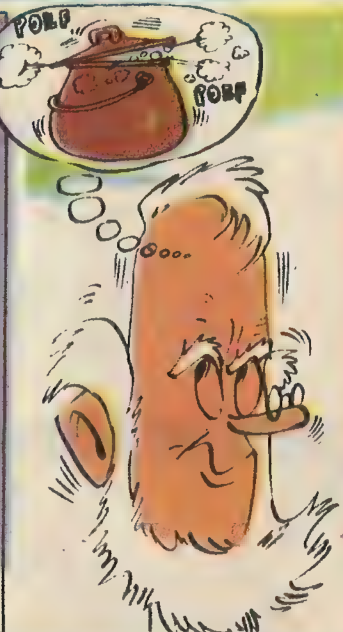

!!!!

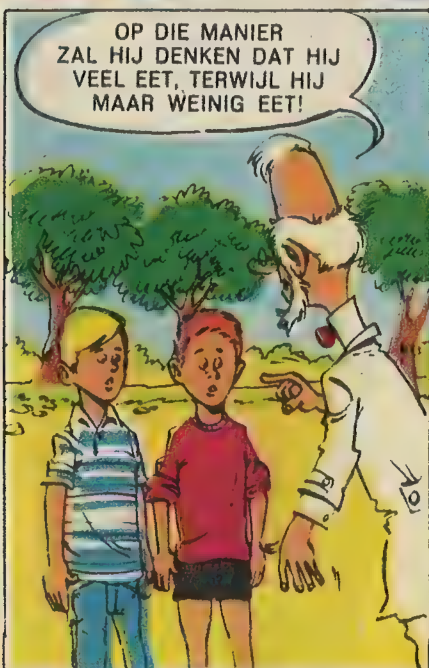

WAT IS DAT VOOR EEN VREEMD APPARAAT?
ZAL WEL EEN NIEUW SOORT DORSMACHINE ZIJN!
SMAK
SMAK
SMAK
SMAK
HOPELIJK WEET HIJ EEN OPLOSSING!
DAAR KOMT DE PROFESSOR AAN!

PROFESSOR, WE MÓETEN ER IETS OP VINDEN!
HIJ VERNIELT ALLES!

POEF
POEF

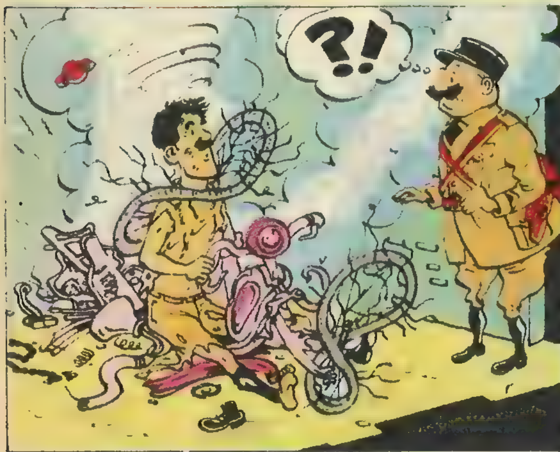

IK HEB HET! HIJ KRIJGT EEN BRIL MET GLAZEN DIE VERGROTEN!

OP DIE MANIER ZAL HIJ DENKEN DAT HIJ VEEL EET, TERWIJL HIJ MAAR WEINIG EET!

IK BEGRIJP U NIET!
WACHT MAAR, IK ZAL JE LATEN ZIEN WAT IK BEDOEL!

GLUB!

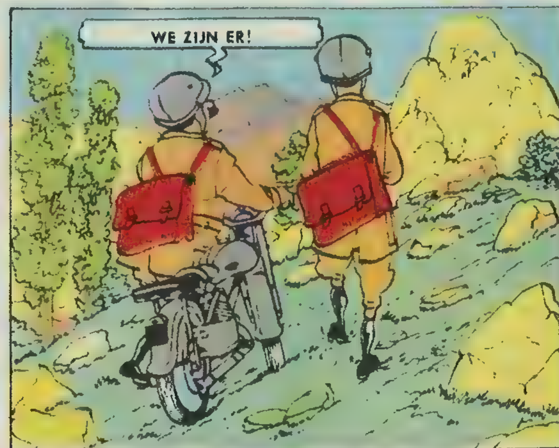
Avontuur in de

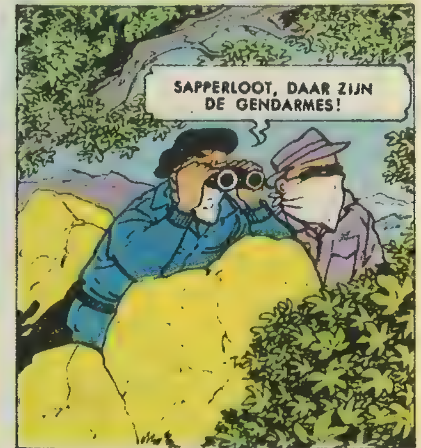

TWINTIG MINUTEN LATER. . .

PYRENEEËN

Er is een document gestolen en brigadier Kokarde krijgt opdracht een oogje in het zeil te houden bij de Geitenrots. .

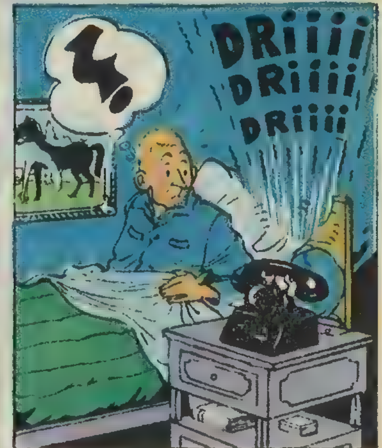

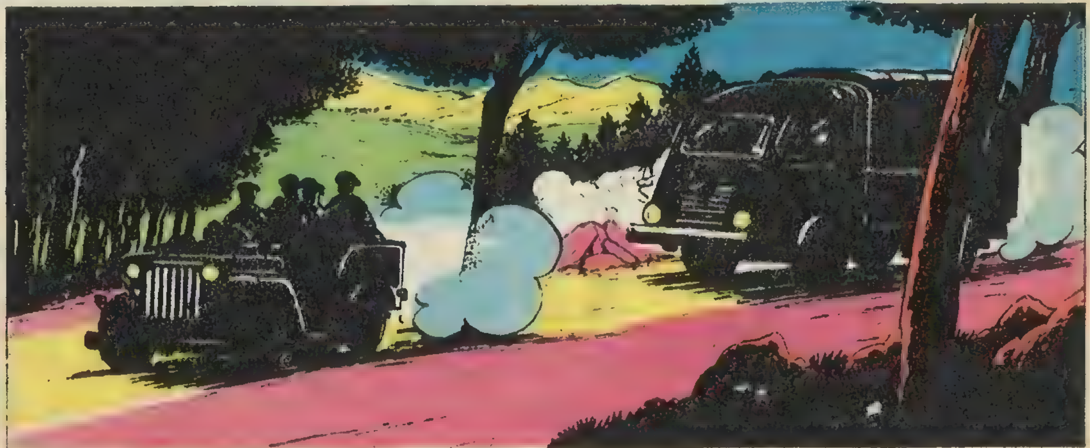

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

HELP! EEN STRAATROVER! NEEM MIJN PAKJES, MAAR SPAAR MIJN LEVEN!...

TJONGE, DAT GING GEMAKKELIJK! IK PROBEER HET NOG EENS!

HIER MET DIE SPULLEN!
ALSTUBLIEFT, NEEM ALLES, MAAR SPAAR ONS LEVEN!

WAAR BLIJFT BILLIE TOCH? IK ZAL EENS EVEN GAAN KIJKEN!
HET GAAT GESMEERD! IK HOOR ALWEER IEMAND AANKOMEN!
CAKE

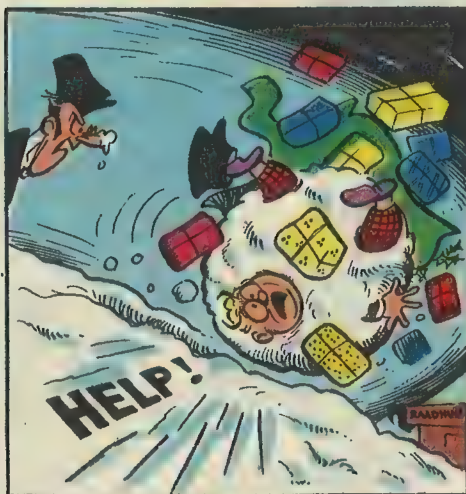

JE GELD OF JE LEVEN! LIEVE HELP, HET IS MENEER KWEL!

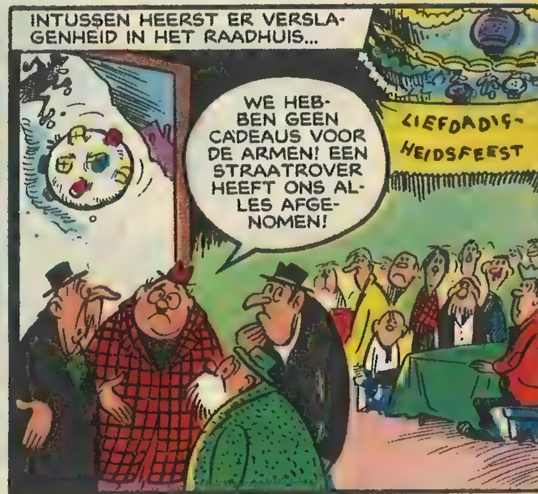

PETS

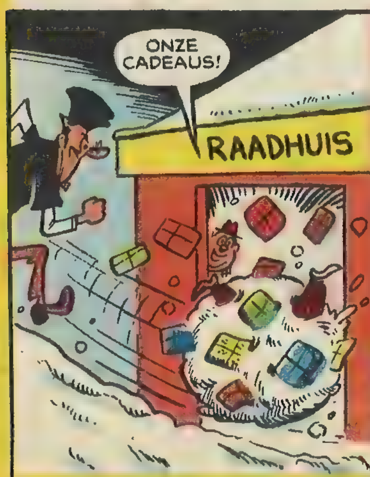

IK DOE ALLES IN DEZE ZAK EN GA ER VANDOOR!

TEGEN DE TIJD DAT MENEER KWEL IETS KAN ZIEN, BEN IK WEG!

AU! AU! DAT PRIKT!

HELP!

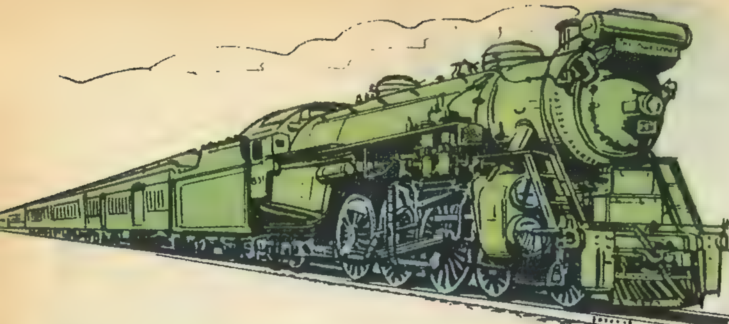

INTUSSEN HEERST ER VERSLAGENHEID IN HET RAADHUIS...
LIEFDADIGHEIDSFEEST
WE HEBBEN GEEN CADEAUS VOOR DE ARMEN! EEN STRAATROVER HEEFT ONS ALLES AFGENOMEN!

ONZE CADEAUS!
RAADHUIS

KOM ERUIT, VLEGEL! IK HEB EEN APPELTJE MET JOU TE SCHILLEN!
GAAT UW GANG!

JIJ GAAT ROND MET DE VERVERSINGEN! EN ALS ER IETS OVERBLIJFT, MAG JE HET ZELF OPETEN!
WAT EEN TOESTAND! DIE MENSEN ETEN MIJN HELE BLAD LEEG. ER BLIJFT NIET EENS EEN KRUIMELTJE VOOR ME OVER!

VAN STOOM TOT STROOM

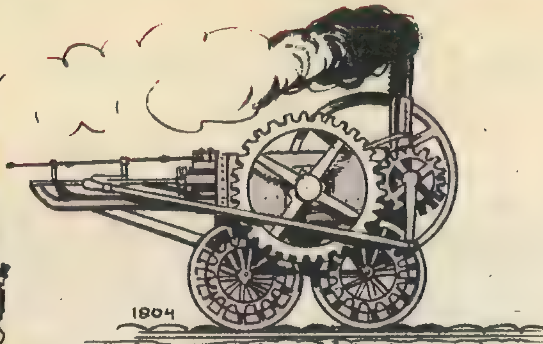

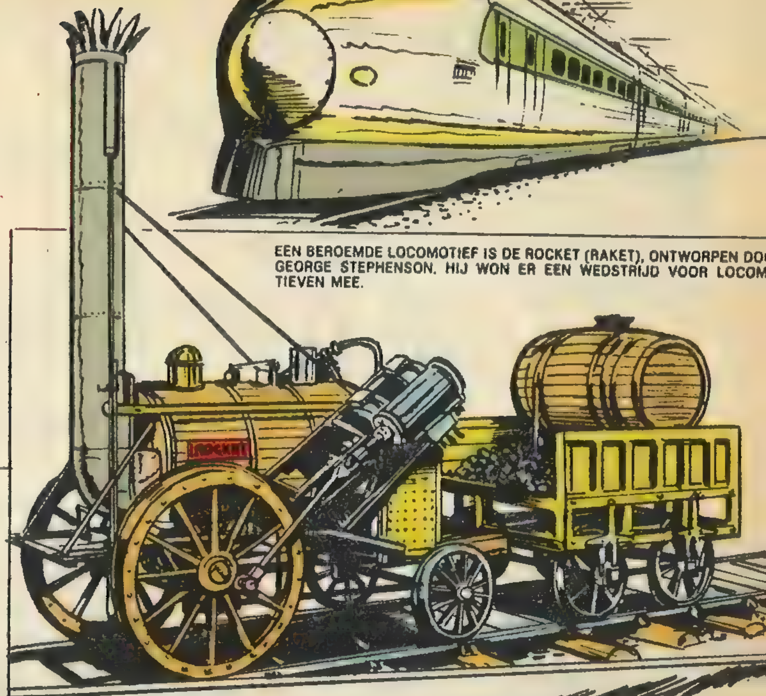
DE EGYPTENAREN EN GRIEKEN KENDEN AL VOERTUIGEN OP RAILS EN IN EUROPA WERDEN IN 1550 DE EERSTE SPOORLIJNTJES IN KOLENMIJNEN AANGELEGD. DE RAILS WAREN EERST VAN HOUT, LATER VAN METAAL.
IN SEPTEMBER 1825 WERD MET DE EERSTE BRUIKBARE STOOMLOCOMOTIEF, DE BEROEMDE ROCKET, DE EERSTE SPOORLIJN TER WERELD GEOPEND TUSSEN STOCKTON EN DARLINGTON. NA 1830 VERSPREIDDE ZICH DE STOOMLOCOMOTIEF OVER EUROPA EN AMERIKA. DE STOOMLOCOMOTIEVEN ZIJN INMIDDELS GROTENDEELS VERVANGEN DOOR ELEKTRISCHE EN DIESELLOCOMOTIEVEN.

EEN ONTWERP UIT 1680 VAN ISAAC NEWTON. DEZE STRAALLOCOMOTIEF WERD DOOR MIDDEL VAN UITGESTOTEN STOOM VOORTGESTUWD.

MET DEZE STOOMLOCOMOTIEF, ONTWORPEN DOOR RICHARD TREVELHIRK, WERD OP 21 FEBRUARI 1804 DE EERSTE TREIN TER WERELD VOORTGETROKKEN. DE TREIN BESTOND UIT VIJF WAGONS, DIE SAMEN ZEVENTIG PASSAGIERS BEVATTEN. DE LOCOMOTIEF WERD WEGENS GEBREK AAN BELANGSTELLING GESLOOPT. IN 1807 LIET TREVELHIRK ALS KERMISATTRACTIE EEN TREINTJE OP EEN ACHTVORMIGE BAAN RIJDEN.

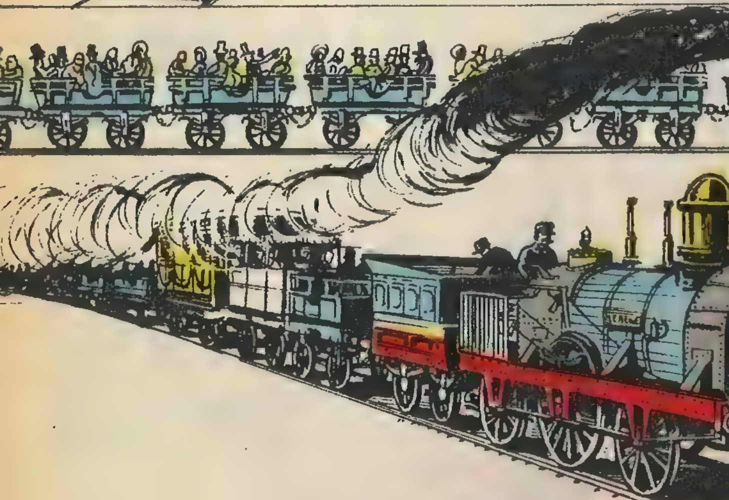

EEN BEROEMDE LOCOMOTIEF IS DE ROCKET (RAKET), ONTWORPEN DOO
GEORGE STEPHENSON. HIJ WON ER EEN WEDSTRIJD VOOR LOCOM
TIEVEN MEE.

OOR DE KOMST VAN HET „IJZEREN PAARD" WERD HET VERVOER OVER LAND VERZORGD
OOR DE POSTKOETS.

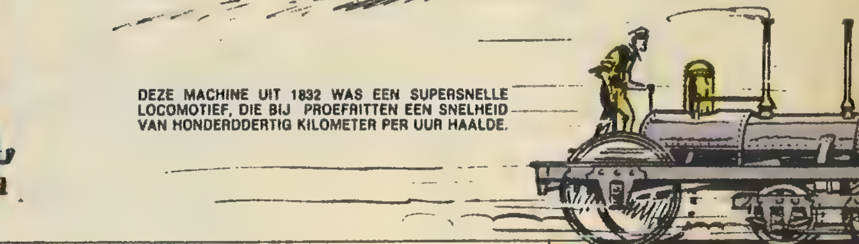
DE EERSTE SPOORLIJN MET PAARDENTRACTIE OP HET EUROPESE VASTELAND WERD IN 1828 GEOPEND TUSSEN LINZ EN BUCHWEISS IN OOSTENRIJK.

IN 1831 WERD DE EERSTE SPOORLIJN IN AMERIKA GEOPEND. DE WAGONS ZAGEN ER UIT ALS POSTKOETSEN.

EEN LOCOMOTIEF UIT 1832, VOORZIEN VAN TWEE KETELS, DE SOUTH CAROLINA. IN DE EERSTE LOCOMOTIEVEN STOOKTE MEN HOUT, LATER GING MEN OVER OP KOLEN.

DEZE MACHINE UIT 1832 WAS EEN SUPERSNELLE LOCOMOTIEF, DIE BIJ PROEFRITTEN EEN SNELHEID VAN HONDERDDERTIG KILOMETER PER UUR HAALDE.

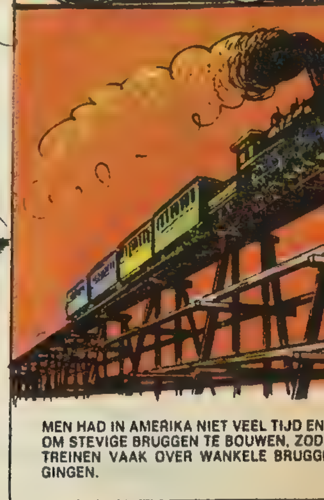
DE EERSTE PASSAGIERS WAREN IN DE OPEN WAGONS BLOOTGESTELD AAN WEER EN WIND EN WERDEN BOVENDIEN GEKWELD DOOR DE VETTE ROOK EN DE VONKENREGEN UIT DE SCHOORSTEEN VAN DE LOCOMOTIEF.

DE EERSTE ECHTE SPOORLIJN OP HET EUROPESE VASTELAND WERD OP 5 MEI 1835 GEOPEND TUSSEN BRUSSEL EN MECHELEN. ER WAREN NEGENHONDERD GENODIGDEN. OP 20 SEPTEMBER 1839 WERD DE SPOORLIJN TUSSEN AMSTERDAM EN HAARLEM GEOPEND. VELE MENSEN ZAGEN DE „IJZEREN WEG" ALS EEN DUIVELSE UITVINDING, MAAR ONDANKS ALLE TEGENSTAND VERBREIDDEN DE SPOORWEGEN ZICH SNEL OVER EUROPA.

IN 1847 WOONDE ER IN DELFT EEN ZEKERE VAN GAAG, DIE ZO'N HOGE PRIJS VROEG VOOR DE GROND, WAAROVER EEN SPOORLIJN AANGELEGD MOEST WORDEN, DAT DE SPOORWEGEN BESLOTEN DE LIJN OM HET ERF HEEN TE LEGGEN. VIJF DAGEN LATER VOND VAN GAAG GOED, DAT DE SPOORLIJN OVER ZIJN GROND ZOU LOPEN.

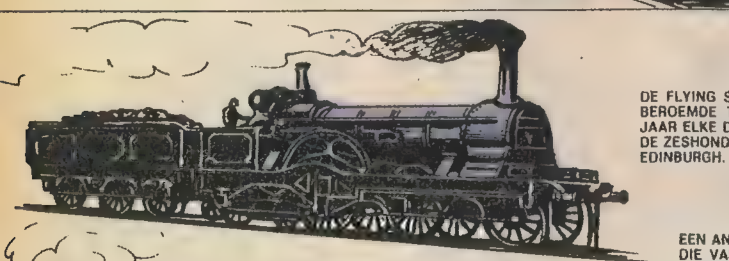

DIT IS DE BEROEMDE LOCOMOTIEF „GENERAL". OP 12 APRIL 1862, TIJDENS DE AMERIKAANSE BURGEROORLOG, WERD HIJ DOOR EEN VAN DE PARTIJEN GESTOLEN. DRIE MAN ZETTEN DE ACHTERVOLGING IN. ZIJ KONDEN DE LOCOMOTIEF ONDANKS LOSGESCHROEFDE RAILS, DWARSLIGGERS EN BRANDENDE WAGONS OP DE BAAN NIET TE PAKKEN KRIJGEN, TOTDAT HIJ WEGENS GEBREK AAN BRANDSTOF NIET MEER VERDER KON.

MEN HAD IN AMERIKA NIET VEEL TIJD EN
OM STEVIGE BRUGGEN TE BOUWEN, ZOD
TREINEN VAAK OVER WANKELE BRUGG
GINGEN.

Butters

DE FLYING SCOTCHMAN WAS EN IS NOG STEEDS EEN BEROEMDE TREIN. HIJ VERTREKT AL RUIM HONDERD JAAR ELKE DAG OM KLOKSLAG TIEN UIT LONDEN VOOR DE ZESHONDERDVEERTIG KILOMETER LANGE REIS NAAR EDINBURGH.

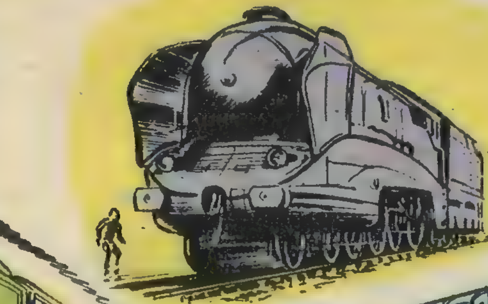
EEN ANDERE BEROEMDE TREIN WAS DE ORIËNTEXPRES, DIE VAN 1883 TOT 1962 TUSSEN PARIJS EN CONSTANTINOPEL REED. HIJ WAS ONTWORPEN DOOR DE BELGISCHE INGENIEUR NAGELMAIKERS. DE REIS DUURDE ZEVENTIG UUR.

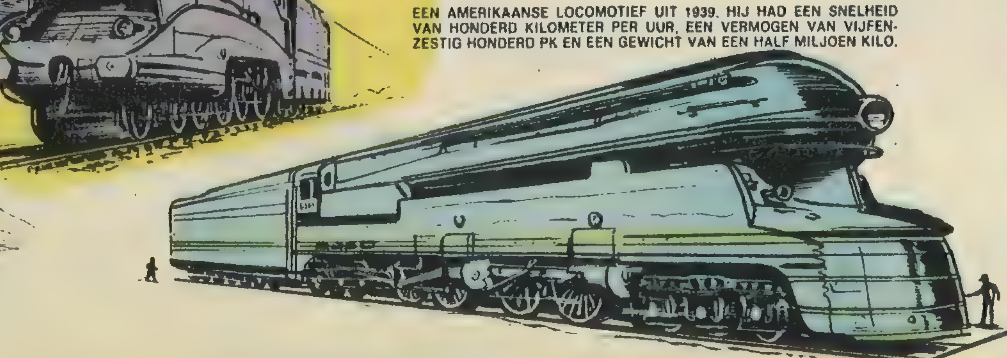
IN 1893 RAASDE DOOR FRANKRIJK DE EERSTE GESTROOMLIJNDE TREIN TER WERELD. HIJ HAD EEN SNELHEID VAN HONDERD KILOMETER PER UUR. MAAR DE TIJD WAS NOG NIET RIJP EN HET ONTWERP VERDWEEN WEER VAN DE RAILS.

IN 1937 BEREIKTE MEN MET DEZE GESTROOMLIJNDE STOOMLOC EEN SNELHEID VAN TWEEHONDERD KILOMETER.

EEN AMERIKAANSE LOCOMOTIEF UIT 1939. HIJ HAD EEN SNELHEID VAN HONDERD KILOMETER PER UUR, EEN VERMOGEN VAN VIJFENZESTIG HONDERD PK EN EEN GEWICHT VAN EEN HALF MILJOEN KILO.

EEN BEROEMDE AMERIKAANSE TREIN IS DE SANTA-FE-EXPRES, DIE GEHEEL AMERIKA DOORKRUIST. HET AFGEBEELDE MODEL KWAM AL IN 1938 IN DIENST. HET IS NOG DAGELIJKS OP DE SPOORBAAN TE ZIEN.

ENIGE BIJZONDERE TREINEN

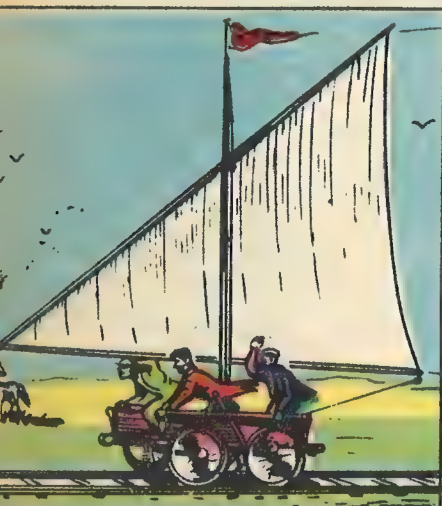
EEN TREIN UIT 1830, AANGEDREVEN DOOR VIER PAARDEN, DIE OP EEN SOORT TREDMOLEN LIEPEN, WAARVAN DE BEWEGING VIA KAMRADEREN WERD OVERGEBRACHT OP DE WIELEN.

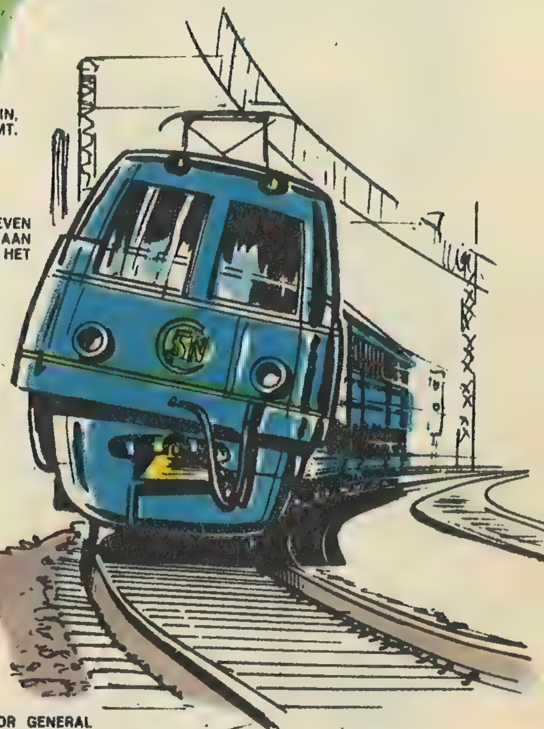
DEZE STOOMLOC UIT 1813, GEBOUWD DOOR WILLIAM BRUNTON, WERD DOOR IJZEREN BENEN MET VOETEN VOORTGEDUWD OVER DE RAILS.

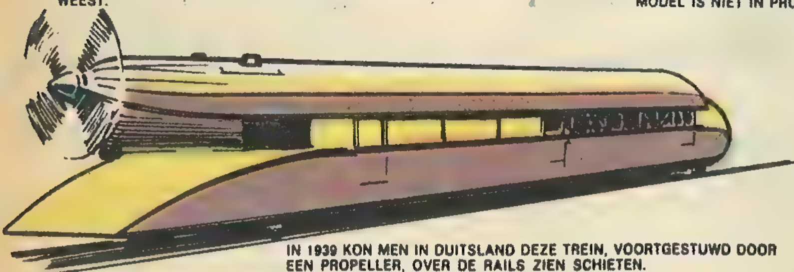
EEN GRAPJE UIT DE VORIGE EEUW: EEN ONTWERP VOOR EEN TREIN, DIE BIJ ZIJN REIZEN DOOR AFRIKA ZIJN EIGEN RAILS MEENEEMT.

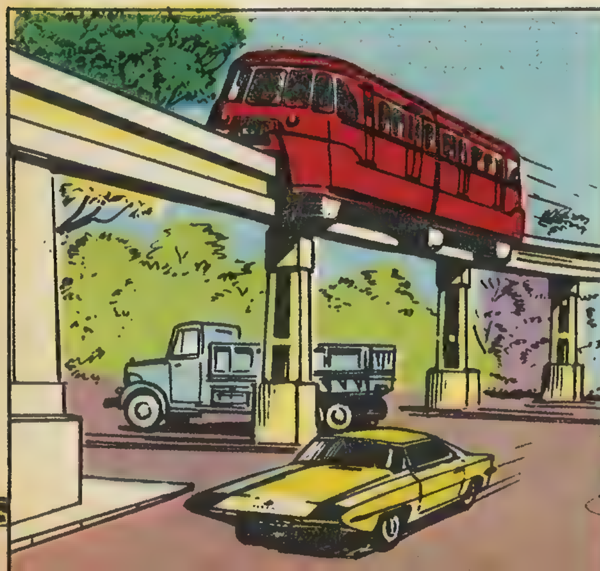
MET DEZE ZEILTREIN WERDEN DOOR DE OPZICHTERS VAN DE UNION-PACIFIC-SPOORLIJN DE RAILS GEÏNSPECTEERD. ER IS ZELFS IN 1825 EEN PASSAGIERSTREIN MET ZEILKRACHT GEWEEST.

IN 1957 NAMEN DE FRANSE SPOORWEGEN PROEVEN MET EEN TREIN, WAARVAN HET BOVENSTUK AAN ELKE KANT ACHTTIEN GRADEN KON KANTELEN. HET MODEL IS NIET IN PRODUKTIE GENOMEN.

IN 1939 KON MEN IN DUITSLAND DEZE TREIN, VOORTGESTUWD DOOR EEN PROPELLER, OVER DE RAILS ZIEN SCHIETEN.

IN 1957 NAM MEN IN DUITSLAND PROEVEN MET EEN MONORAIL. HIJ KON EEN SNELHEID VAN TACHTIG KILOMETER PER UUR HALEN.

DEZE FANTASTISCHE TREIN, GEBOUWD DOOR GENERAL MOTORS, HEEFT MEN GETEST OP HET TRAJECT CHICAGO-DETROIT. HIJ WERD VOORTGESTUWD DOOR EEN DIESELMOTOR, DIE HEM EEN SNELHEID GAF VAN HONDERDVEERTIG KILOMETER PER UUR.

Map en Moppie

Frank Saunders in zijn element op het dak van het station van Bristol.

DE VOGELVERSCHRIKKER

In de Engelse stad Bristol woont iemand, die in zijn vrije tijd een van de merkwaardigste beroepen ter wereld uitoefent. Het gaat om de heer Frank Saunders, die zijn brood verdient als kruier op het plaatselijke station. Maar in de uren waarop hij geen dienst doet als kruier, is hij. . . vogelverschrikker! Hij klimt dan op het dak van het station en verjaagt met behulp van twee deksels van vuilnisemmers de zwermen spreeuwen, duiven en meeuwen, die een bijzondere voorliefde voor het stationdak aan de dag leggen en de perrons en emplacementen danig bevuilen. De Engelse spoorwegen hebben al lang last van de vogels en ze hebben verscheidene experts geraadpleegd over de vraag, hoe deze dieren uit de naaste omgeving van de stations verwijderd kunnen worden. Er zijn allerlei voorstellen binnengekomen, maar voorlopig vindt men de manier waarop Frank Saunders het doet, de eenvoudigste en de goedkoopste. En zo klimt Frank in zijn vrije tijd op de overkapping en slaat zijn deksels flink hard tegen elkaar. Hij vindt van zichzelf, dat hij zo langzamerhand een kenner van stadsvogels is geworden, en ook, dat hij geen gek figuur zou slaan als bekkenslager.

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Later trekt Bryn met Gajus uit Rome weg. Ze raken bij een gevecht betrokken en Bryn wordt door Eddi, die vrijgekomen is, gered. In Zuid-Italië ontmoeten ze de koopman Kalitas, met wie ze naar Alexandrië gaan. Vandaar willen ze terug naar Brittannië, maar dan breekt er brand uit op hun schip.

22

ONDER DE ADELAAR

DOOR H.R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

De bemanning van de andere zogenaamde vrijbuiters probeerde het schip te hulp te komen, maar degenen die zich met het redersgilde verbonden achtten, staken geen hand uit. De jongens werkten zo hard ze konden met hun ellebogen om Aulus een doortocht te banen. Tenslotte veroverden ze zich een plekje op het voetstuk van een standbeeld, waar ze het schouwspel over de hoofden van de menigte heen konden gadeslaan. Ofschoon de *Gloria* door de rook half aan het gezicht werd onttrokken, leek het hun toch toe dat de politie, nu de overige vaartuigen eenmaal buiten gevaar waren, zich niet bepaald uitsloofde om de lading te redden en Eddi zei hardop wat hij hiervan dacht.

„O, over die lading maken ze zich niet de minste zorgen," legde Aulus uit. „De meeste leden van het politiekorps hebben op de een of andere manier verplichtingen aan het gilde."

Bryn maakte zich kwaad. „Zelfs als dat zo is," zei hij, „konden ze de bemanning toch zeker wel een handje helpen? Een ongeluk kan elk schip treffen, of het nu eigendom van het gilde is of niet."

„Als het tenminste een ongeluk is," zei de boekhouder zacht.

Bryn viel van schrik haast van zijn hoge voetstuk af. „Dacht u dan dat er opzet in het spel is geweest?"

„Daar ben ik haast zeker van. Kijk maar eens hoe kalmpjes de bemanningen van het gilde het opnemen en hoe de politie zich gedraagt. Het schijnt alsof het gebeurde niemand heeft verrast."

Eddi zat van de zenuwen op zijn nagels te bijten en elke keer dat de zwetende matrozen van de *Gloria* erin slaagden een van de brandende balen katoen overboord te werken, voelde de boekhouder een beweging door het lichaam van de jongen gaan, alsof deze het gevoel had dat hij de zwoegers hielp.

„Zouden ze het klaarspelen om het schip te behouden?" vroeg de jonge Brit angstig.

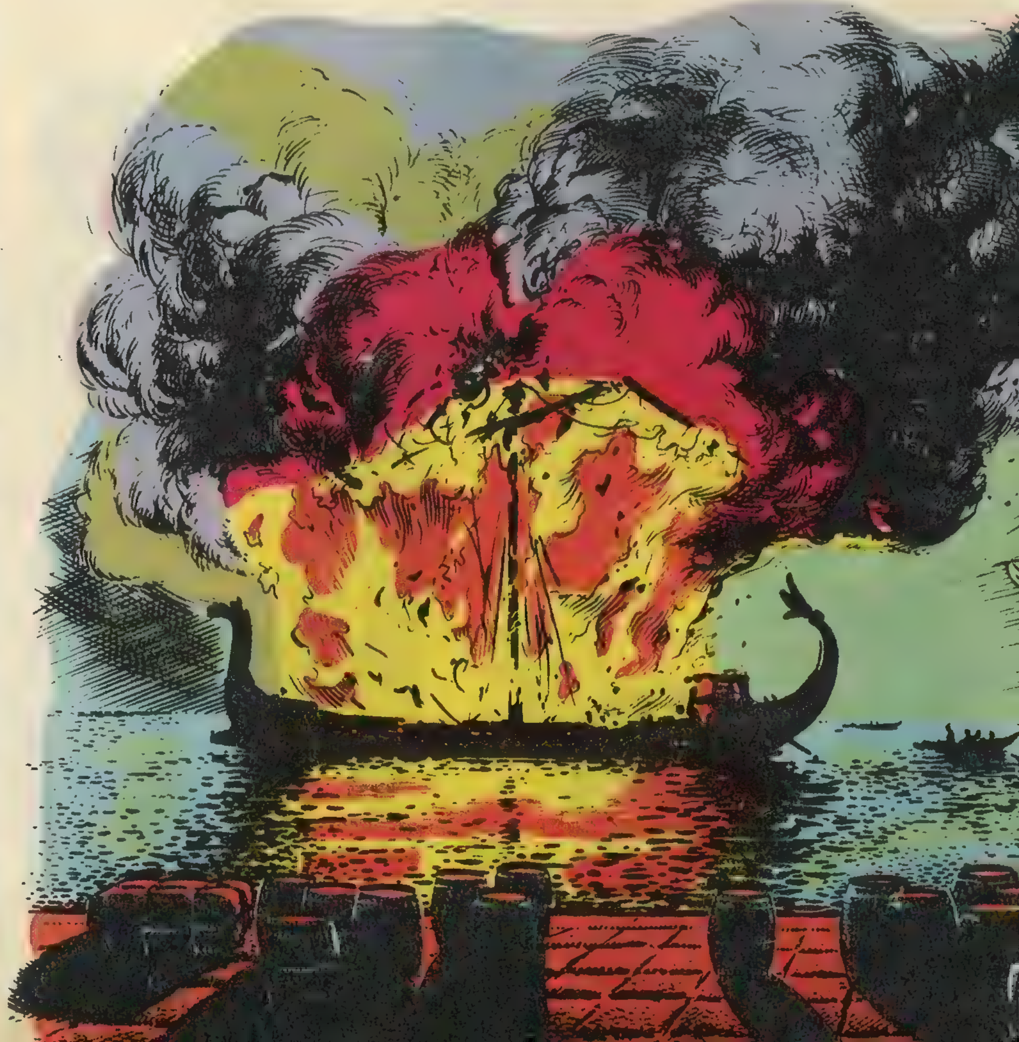
„Wie zal het zeggen," zuchtte Aulus. „Het hangt er maar van af hoe ver de brand ondertussen om zich heen heeft gegrepen. Het schip zit van boven tot onder vol katoen."

Het hart zonk Eddi in de schoenen. „Het is dus best mogelijk dat ze het vuur morgenochtend nog niet de baas zijn?" vroeg hij.

„Best mogelijk," beaamde Aulus. „Maar ook als de brand tegen die tijd is geblust, is er van uitvaren toch geen sprake. Het schip moet eerst helemaal worden gelost. Dat is de enige manier om zekerheid te krijgen over de vraag of er hier of daar geen smeulende balen meer zijn achtergebleven die het vuur opnieuw kunnen doen oplaaien."

Eddi liet zijn blikken langs de gildeschepen dwalen. „Als die lui de brand op hun geweten hebben, zijn ze waard dat ze de haven uit worden geranseld," mopperde hij. „Zo'n gemene streek zou je je ergste vijand nog niet aandoen."

„Als er iets te bewijzen was, zouden ze inderdaad straf krijgen," lichtte Aulus toe. „Maar meestal zijn ze niet zo dom dat ze sporen achterlaten."

Opeens dreef de wind een regen van vonken over het water, die door een felgele vlam werd gevolgd. In een oogwenk werd de hele omgeving helder verlicht, zodat de zee in een gouden gloed kwam te staan. Ze zagen verschillende matrozen in paniek overboord springen en in de richting van een van de politieboten zwemmen.

„Daar heb je het antwoord op je vraag," zei Aulus mismoedig, terwijl hij zich van het voetstuk liet zakken.

De jongens volgden hem onder een mokkend zwijgen. Toen ze de kade de rug toekeerden, draaide Eddi zich nog eenmaal om. Het achterdek van de eens zo trotse *Gloria* was één vuurzee. De rookwolken kwamen boven het topje van de mast uit en aan alle kanten begonnen de vlammen langs het schip te lekken. Tot in de straten van de stad was er een prikkelende brandgeur te ruiken.

„Wat gaan we nu doen?" vroeg Eddi tenslotte.

„We zullen eerst de baas maar eens op de hoogte gaan stellen," besliste Aulus. „Als hij tenminste nog niet van de ramp heeft gehoord."

„Zou hij veel schade hebben?" opperde Bryn.

„Nee, gelukkig niet," antwoordde Aulus opgelucht. „Voor zover ik weet, had hij nog voor geen cent vracht aan boord."

De jongens keken hem verwonderd aan. „Maar ik dacht dat u ons had verteld dat hij een lading katoen voor Brittannië zou meesturen," bracht Bryn hem in herinnering.

„Dat heb ik jullie inderdaad verteld, maar ik heb toch niet gezegd dat we die in Alexandrië aan boord zouden laten brengen? Dat vrachtje ligt in een Libanese haven op verscheping te wachten."

„Ik ben blij dat de baas zijn katoen er niet bij verloren heeft," zei Bryn.

„Zeg dat wel," viel Eddi hem bij. „Laten we daar in ieder geval dankbaar voor zijn."

Het was nog steeds druk op straat en het verhaal over de brand ging van mond tot mond. Op een gegeven ogenblik passeerden ze een jongeman op witte sandalen die op de bovenste trede van een brede stoep iets stond te schreeuwen tegen een rumoerig troepje mensen dat op dezelfde manier was gekleed. De jongeman beweerde op schrille toon dat hij ervan overtuigd was dat het vuur was aangestoken door de Alexandrijnse joden, met de bedoeling de hele vloot en daarmee ook de schepen van de Romeinse legioenen te treffen. Op die manier, zo beweerde hij, wilden ze zich wreken omdat ze de oorlog hadden verloren en omdat hun tempel was verwoest.

Het relaas vond bij menigeen geloof en de menigte raakte hoe langer hoe meer opgewonden. Iedereen probeerde boven het lawaai uit te schreeuwen, de vuisten werden gebald en er werd dreigend met stokken gezwaaid.

Tenslotte veroverden ze zich een plekje op het voetstuk van een standbeeld zodat ze het schouwspel konden gadeslaan

„Kom mee, jongens!" drong Aulus aan. „Laten we maken dat we wegkomen voordat het tot ongeregeldheden komt."

Vlak achter elkaar drongen ze zich door de demonstranten heen. „Zou het waar zijn wat die jongeman daar stond te vertellen?" vroeg Eddi.

„Natuurlijk niet," antwoordde Aulus op minachtende toon. „Die troep daar" — hij knikte met zijn hoofd in de richting van het gejoel — „probeert telkens weer de boel op stelten te zetten. Het zijn meest studenten. Ze worden de Witte Sandalen genoemd, omdat dat het enige schoeisel is dat ze dragen. En telkens als er iets misgaat, proberen zij de joden de schuld ervan in de schoenen te schuiven."

„Wat dacht u, zouden ze zich ditmaal hebben laten opstoken door die lui van het gilde?" vroeg Bryn.

„Dat zou best kunnen," hernam Aulus laconiek.

Er waren ondertussen steeds meer mensen op de been gekomen, zodat ze slechts met de grootste moeite vooruit konden komen.

„Kijk uit!" schreeuwde Aulus plotseling. Op hetzelfde ogenblik duwde hij de jongens een portiek binnen en daverde er een strijdwagen voorbij.

„Maak de straten vrij!" werd er geroepen. „In naam des keizers, maak de straten vrij!"

Eddi, die in de smalle portiek bijna platgedrukt werd tussen zijn beide metgezellen, gluurde over zijn schouder om te kijken waar het bevel vandaan kwam. In een flits ving hij het beeld op van een soldaat in volle wapenrusting, die met de ene hand zijn steigerende paarden in bedwang hield, terwijl hij met de andere een staf omklemde met aan het uiteinde het in metaal uitgevoerde embleem van de stad Alexandrië, bekroond met de Romeinse adelaar. Even later ratelde er een hele rij strijdwagens voorbij onder het onheilspellend geknal van de zwepen en het gekrijs van de vluchtende menigte. Ze wachtten met kloppend hart totdat het weer volkomen rustig was. Pas daarna ging Aulus hen haastig voor naar het huis van hun baas.

Kalitas had het belangrijkste nieuws al vernomen, maar hij luisterde geduldig naar al hetgeen ze hem wisten te vertellen. Toen hij hoorde hoe het er met het schip voorstond, maakte een grote bezorgdheid zich van hem meester.

„Ik wist niet dat het zo beroerd was afgelopen," zei hij. „Ik had gedacht dat er voor het schip zelf nog wel enige hoop op redding bestond. Dit is een treurige geschiedenis. Al mijn plannen zijn overhoop gegooid. Het was nog niet zo erg geweest, als de *Gloria* maar niet de laatste boot was die naar het westen zou vertrekken. Er zit nu niets anders op, vrees ik, dan het voorjaar af te wachten."

Bryn keek zijn baas wanhopig aan. Eddi staarde met trieste blik naar de vloer. Plotseling evenwel keek hij op. „Mag ik u iets vragen?" vroeg hij.

„Zeker," antwoordde Kalitas. „Ofschoon ik bang ben dat er niet veel meer te zeggen is."

...een jongeman, die op de bovenste trede van een brede stoep iets stond te schreeuwen tegen een rumoerig troepje mensen...

„Als er nu toch nog een schip naar Gallië vertrok, zou u daar dan nog van kunnen profiteren?"

„Natuurlijk," zei Kalitas lichtelijk verwonderd. „Het ene schip is mij evenveel waard als het andere. Maar waarom vraag je dat? Ik heb de afvaartlijst nauwkeurig bekeken en daarop stond de *Gloria* helemaal onderaan. Het was helaas de laatste boot die dit seizoen de haven zou verlaten."

„Weet u," begon Eddi aarzelend, „we kennen iemand die ons misschien kan helpen. Ik denk niet dat hij er bezwaar tegen heeft om uw lading te vervoeren, want hij heeft ons verteld dat hij liever heel ergens anders heen zou varen dan naar Rome, omdat de veilige route tussen Egypte en Italië hem stierlijk begint te vervelen."

„En heeft hij jullie ook verteld dat hij desnoods buiten het seizoen om onder zeil gaat, met het risico dat hij midden in de winter op de noordelijke zeeën door storm en kou wordt overvallen?" vroeg Kalitas koeltjes.

„Nee. Maar ik geloof dat hem dat niet veel kan schelen," hield Eddi vol.

Bryn voelde zich niet helemaal op zijn gemak. Hij begreep meteen dat Eddi zinspeelde op Jon, maar hij vond dat zijn vriend veel te ver ging. Wat hij allemaal zat te beweren was meer een wensdroom dan werkelijkheid. Zekerheid hadden ze allerminst.

Kalitas sloeg Eddi een poosje zwijgend gade en dacht na over hetgeen de jongen hem had verteld.

„Ik zou heel graag wat meer willen horen over de man die je bedoelt," zei hij eindelijk. „Kom eens op met je verhaal."

Eddi vertelde hem over hun vriendschap met de vroegere kok en over diens scheepvaartplannen.

„Zo, zo," zei Kalitas bedachtzaam. „Welnu, waarom zouden we het eigenlijk niet proberen?"

De boekhouder bleek het hiermee eens. „Inderdaad. U kunt de man best eens laten komen. Dan kunnen we altijd nog zien of er een akkoord is te bereiken waar de beide partijen baat bij kunnen vinden."

En zo vertrokken de jongens heel wat optimistischer dan ze waren gekomen. Ze hadden opdracht gekregen Jon de volgende dag op te zoeken en hem naar hun baas te brengen.

HOOFDSTUK 13

De thuisreis aanvaard

Er volgde voor de jongens een spannende week. Jon had Kalitas ontmoet en nadat hij er lang over nagedacht had wat de koopman van hem wilde, was hij bereid zijn medewerking te verlenen. Maar er moesten eerst allerlei moeilijkheden worden overwonnen. Jon kon niet op eigen houtje beslissen en zijn compagnons bleken minder enthousiast dan hijzelf. Ofschoon Kalitas had verklaard dat hij een zeer behoorlijke vrachtprijs wilde betalen en ofschoon hij de schippers de verzekering gaf dat er zowel terug als heen een volledige lading beschikbaar was, bleef de oudste firmant geruime tijd aarzelen.

Want de kans op moeilijkheden met het redersgilde was niet klein. Het was bovendien allerminst uitgesloten dat zijn schip gedurende de winterstormen op de noordelijke zeeën aan grote risico's zou komen bloot te staan. Jon en zijn broer waren het erover eens dat er in deze situatie goed over moest worden nagedacht. Voor hen gaven echter twee dingen tenslotte de doorslag: de sterkte van hun schip en hun ervaring op zee. Ze besloten het te doen.

Om de overeenkomst te vieren richtte Kalitas een omvangrijke maaltijd aan. De volgende morgen hoorden de jongens het verheugende nieuws van Aulus.

Het kwam er nu op aan zo weinig mogelijk tijd verloren te laten gaan. Daarom stuurde Kalitas meteen de nodige kamelen en karren uit om de katoen te halen die hij in een pakhuis op het platteland had opgeslagen. Onderwijl werd de *Nautilus*, hun schip, van onder tot boven nagekeken en, voor zover dit wenselijk leek, hersteld om bestand te zijn tegen de lange en gevaarlijke tocht. Terwijl de lading partij voor partij de stad binnenkwam, genoten de jongens volop van de voorbereidingen voor het grote avontuur.

Nog sneller dan ze hadden durven hopen, brak het tijdstip aan waarop de vracht compleet was. De *Nautilus* lag klaar om het ruime sop te kiezen. Kalitas zou de reis meemaken tot een kleine haven in Libië, waar hij dringende zaken had te doen. Op een mooie ochtend werden de trossen losgesmeten. Het schip gleed langzaam de haven en daarna de baai van Alexandrië uit, voer weldra de vuurtoren van Pharos voorbij en zette koers naar het westelijk deel van de Middellandse Zee. Maandenlang hadden de jongens naar dit ogenblik uitgezien: voor hen was het het begin van de thuisreis.

Toen ze de Libische haven bereikten waar Kalitas afscheid van hen zou nemen, besloot de kapitein daar niet langer te blijven dan nodig was voor het aanvullen van zijn voorraden vers water en proviand. Tegen de tijd dat de tocht zou worden voortgezet, veranderde hij echter van plan. Hij was in contact gekomen met een groep handelaren die het binnenland in waren geweest en die van plan waren nog voor het invallen van de winter naar Malta terug te keren. Bij gebrek aan andere transportmogelijkheden boden zij hem zo'n hoge beloning aan, dat hij de verleiding niet kon weerstaan om hen mee te nemen, al betekende dit voor hem dan ook een omweg. Het gevolg was echter dat ze een paar dagen oponthoud hadden, omdat de handelaren eerst nog allerlei zaken aan wal moesten afwikkelen.

Jon had het op deze verandering van het reisplan niet erg begrepen, maar hij moest zich bij de beslissing van zijn broer en de kapitein neerleggen. Hij kon niet nalaten de jongens deelgenoot te maken van zijn bezorgdheid.

,,Wat is er dan voor bezwaar tegen?" vroeg Eddi. ,,Had hij Kalitas om toestemming moeten vragen om langs Malta te varen? Of bedoel je dat niet?"

,,Nee, Kalitas heeft er niets mee te maken," bromde Jon somber. ,,Het is ons eigen schip. Als we Gallië maar binnen de overeengekomen tijd bereiken en zijn goederen daar veilig afleveren, heeft hij niets te klagen. De kwestie is dat we het ons naar mijn mening niet kunnen permitteren om hier eerst dagenlang te blijven liggen wachten en daarna nog eens een omweg te maken. Op die manier krijgen we veel te veel vertraging. Ik vind dat we juist alles op alles moesten zetten om tijdig de noordelijke wateren te halen, willen we niet midden in de winterstormen terechtkomen."

Toen het oponthoud eenmaal achter de rug was, heerste er aan boord weer een uitstekende stemming. De handelaren waren blij dat het toeval hun gunstig gezind was geweest en zelfs Jon hielp vrolijk fluitend bij het hijsen van het grootzeil. De nieuwe passagiers hadden een ruime voorraad landwijn met zich meegebracht, waarin ze de bemanning gulhartig lieten delen. Deze vrijgevigheid nam tenslotte zo'n omvang aan, dat de kapitein zich genoopt zag er paal en perk aan te stellen.

,,Nu is het voorlopig mooi genoeg", besliste hij. ,,Aan wal mogen de matrozen voor mijn part zoveel drinken als ze willen, maar op zee moeten ze nuchter blijven. Er moet aan boord nu eenmaal hard worden gewerkt."

Het weer bleef goed en de dagen begonnen weldra zo zeer op elkaar te lijken, dat de jongens last kregen van verveling, ook al omdat er voor hen weinig te doen was. Maar toen ze van Jon vernamen dat Malta spoedig in zicht zou komen, leefden ze weer helemaal op. De voormalige kok zei echter ook dat het eiland nog een stuk verder van Brittannië verwijderd was dan Rome. Aangezien ze zich maar al te goed herinnerden, hoe lang ze over de heenreis hadden gedaan met het snelle schip van Frontus, zette dit wel even een domper op de vreugde. Ze hadden er in feite geen flauw benul van waar ze precies voeren. Na het vertrek uit Libië hadden ze al gedacht dat ze flink opschoten.

,,Kom, kom, kop op!" troostte Jon. ,,Zet nu maar niet zulke lange gezichten! Het zal niet zo heel lang meer duren eer we de binnenzeeën achter de rug hebben. En dan valt het best mee. Let maar eens op, dat verlaten eiland van jullie komt eerder achter de horizon opduiken dan jullie vermoeden. Als het eenmaal zover is, gaan we van jullie weer een paar echte wildemannen maken door jullie gezichten met houtskool in te smeren en je een krans van ganzeveren in je kuif te steken. Is het geen heerlijk vooruitzicht dat jullie dan weer in je eigen bossen zullen worden losgelaten?"

De jongens lieten deze spotternij lachend over zich heen gaan. ,,Houden jullie je zeeën en havens maar, wij zijn tevreden met onze bossen en weiden," zei Bryn.

Jon wendde zich nu tot de kok en hij deed net alsof hij in dodelijke ernst sprak.

WORDT VERVOLGD

DE SCHIPBREUKELINGEN

ALDUS EINDIGDE FRITZ ZIJN VERHAAL EN WE GINGEN TERUG NAAR HET ROTSHUIS. WE WAREN NOG MAAR NAUWELIJKS AAN WAL OF FRITZ NAM ME APART.

HET BELANGRIJKSTE HEB IK NOG NIET VERTELD. IK VOND HET BETER DAT DE ANDEREN HET NOG NIET WETEN!

DAARNA VERTELDE FRITZ HOE HIJ, TOEN HIJ DE ALBATROS DIE HIJ HAD NEERGESLAGEN, NADER BEKEEK, EEN STUKJE LINNEN HAD ONTDEKT, DAT AAN EEN VAN DE POTEN BEVESTIGD WAS. TOEN HIJ HET HAD LOSGEMAAKT LAS HIJ: *HELP DE SCHIPBREUKELING OP DE ROKENDE ROTS!* WAS DAT MISSCHIEN EEN VAN DE OVERLEVENDEN VAN ONS SCHIP? OP DE ANDERE ZIJDE VAN HET LAPJE SCHREEF FRITZ MET BEHULP VAN EEN VAN DE VEREN, DIE HIJ IN BLOED GEDOOPT HAD: *HOUD MOED! HULP IS OP KOMST!* HIJ BOND HET AAN DE POOT VAN DE ALBATROS, DIE INTUSSEN WEER LANGZAAM BIJKWAM VAN DE SLAG DIE FRITZ HEM HAD TOEGEBRACHT. NA VERLOOP VAN ENIGE TIJD VLOOG DE VOGEL WEG; ONGETWIJFELD GING HIJ TERUG NAAR DE SCHIPBREUKELING OP DE ROKENDE ROTS.

WE BESLOTEN DE SCHIPBREUKELING ZO SPOEDIG MOGELIJK TE HELPEN. DE ANDEREN WILDEN WE VOORLOPIG NOG ONKUNDIG LATEN VAN HET NIEUWS.

BLIJVEN JULLIE NIET TE LANG WEG?

OM GEEN ARGWAAN TE WEKKEN COMBINEERDEN WE DE REDDING MET EEN EXPEDITIE NAAR DE BAAI DER PARELS.

NADAT FRITZ ZIJN KAJAK IN EEN TWEEPERSOONSVAARTUIG HAD OMGEBOUWD, SCHEEPTE IK ME, VOORZIEN VAN PROVIAND EN WAPENS, MET DE JONGENS IN.

FRITZ VOER MET JACK IN DE KAJAK VOOROP. DEZE LAATSTE VERKEERDE IN DE VERONDERSTELLING DAT DE EXTRA-PLAATS IN DE KAJAK VOOR HEM GEMAAKT WAS, WANT VAN DE SCHIPBREUKELING, DIE FRITZ ZOU OPHALEN, WIST HIJ NOG NIETS.

WE HERKENDEN DE PLEKJES DIE FRITZ BESCHREVEN HAD EN KWAMEN OOK LANGS DE VOGELNESTJES, WAARVAN WE EEN GROOT AANTAL MEENAMEN.

DE DAG LIEP AL TEN EINDE TOEN WE IN DE BAAI DER PARELS AANKWAMEN, TE LAAT OM NOG NAAR PARELS TE GAAN VISSEN.

HIER GINGEN WE AAN WAL EN WE SLIEPEN DIE NACHT IN DE SLOEP ONDER EEN DAK DAT WE VAN HET ZEIL GEMAAKT HADDEN.

DE VOLGENDE DAG BEGONNEN WE DIRECT MET HET NAAR BOVEN BRENGEN VAN ENORME AANTALLEN OESTERS, DIE VOOR HET MERENDEEL PARELS BEVATTEN.

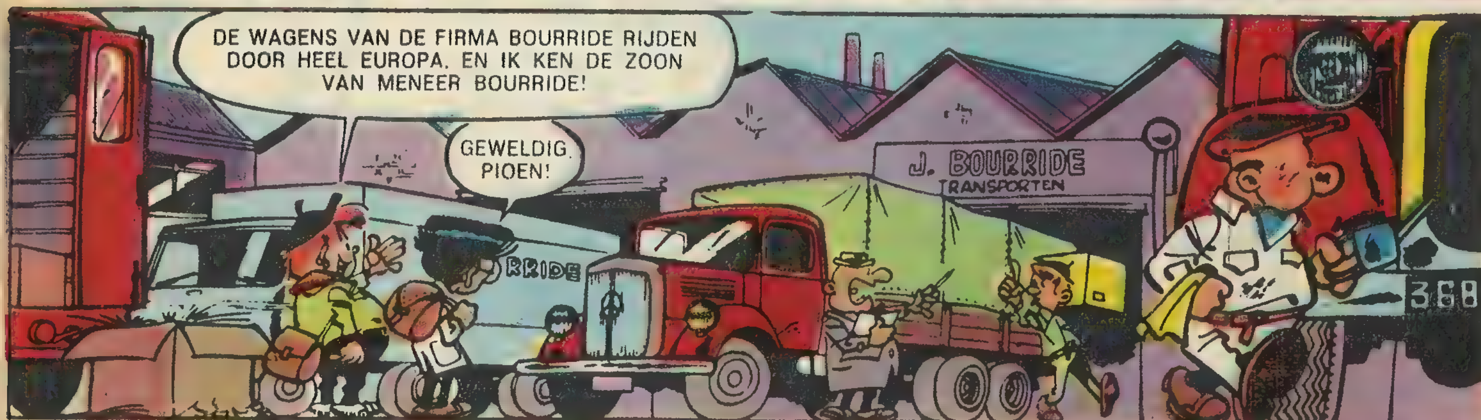
TEGEN DE AVOND, KORT NADAT ERNEST EN JACK VERTROKKEN WAREN OM DE OMGEVING TE VERKENNEN, HOORDEN WE PLOTSELING EEN SCHOT...

De club van vijf in:

race naar de zon
Rik gaat als tijdelijk vizier met de emier naar Nice...

JA, IK SNAP HET. SMAK. JULLIE WILLEN IN SMAK NICE ZIEN TE KOMEN. SMAK, MET EEN SMAK AUTO!
PRECIES, WIMPIE!

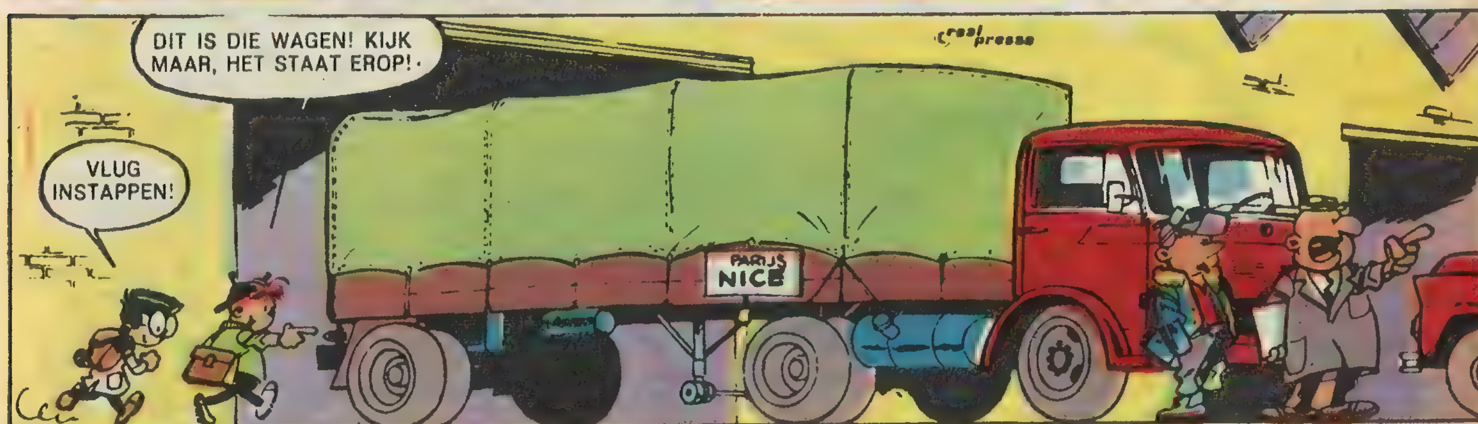

NICE; EEN FIJNE PLAATS VOOR DE VAKANTIE. SMAK. LAAT ME EVEN NADENKEN. SMAK!

DAT ZAL WEL EVEN DUREN ALS HIJ NA GAAT DENKEN!
GOED. SMAK. IK WEET AL EEN OP-LOSSING.
JA?

ER STAAT GINDS EEN WAGEN KLAAR VOOR DE REIS NAAR HET ZUIDEN. HIJ GAAT AANSTONDS VERTREKKEN. SMAK.

DAAR KUN JE INSTAPPEN. MAAR DOE HET ONGEMERKT, WANT SOMMIGE CHAUFFEURS HOUDEN NIET VAN MEERIJDERS!
BEDANKT! JE BENT EEN ECHTE VRIEND!

JULLIE VINDEN HET WEL, HÈ? IK MOET NAAR BINNEN, HET IS ETENSTIJD! GOEIE SMAK REIS!

DIT IS DIE WAGEN! KIJK MAAR, HET STAAT EROP!
VLUG INSTAPPEN!
PARIJS NICE

ZO, NU MOETEN WE WACHTEN TOT HIJ GAAT VER-TREKKEN!
EN DAN: OP NAAR DE ZON!

LAAT IK NIET VERGETEN OM, VÓÓR DEZE WAGEN VERTREKT, HET BORDJE...
PARIJS NICE

...VAN DE VORIGE REIS ERAF TE HALEN EN HET GOEDE OP TE HANGEN!
PARIJS OSLO

DE MAN VAN STAAL

EEN HELIKOPTER NEEMT DE BUIT OVER.
HANG DE ZAKKEN MET GELD MAAR AAN DIE HAAK!

ARCHIE, ZET HEM OP!
ZO TE ZIEN HEBBEN DE BOEVEN HUN SLAG AL GESLAGEN!

DE BANKBEDIENDEN WORDEN OPGESLOTEN.
DE BUIT IS BINNEN. LATEN WE GAAN.
ALLES IS VOLGENS PLAN VERLOPEN!

DAAR GAAN ZE! WE ZIJN TE LAAT!
WACHT, IK HEB EEN IDEE!...

VOORUIT, ARCHIE, DUWEN!

SPRING NU MAAR AAN BOORD!

BRANDA, KIJK DAAR EENS!
HET IS DE ROBOT!

NOG HARDER, ARCHIE! WE HALEN ZE IN!
ALS DAT MAAR GOED GAAT!

ZE HALEN ONS IN!
MAAK JE GEEN ZORGEN! IK LAAT ZE AANSTONDS IN EEN AFGROND STORTEN!

WIE puzzelt er mee ?

Oplossingen puzzels vorig nummer

Driedubbel tovervierkant

```
      S A P
      A R A
B O R D P A P I E R
O B E R       E V A
R E D E       R A P
D R E G
```

Schakels

L R A N O U D
V A K A N T I E
M E S O A L E

Invulraadsel

KA	BOU	TER	Op de eerste rij van boven naar beneden lees je het woord KALEBAS.
LE	PEL	AAR	
BAS	TI	ON	

Beeldpuzzelsom

PAN — N + SPA — S + VEER — E = PAPAVER
POORT — O + UI — I + GALG — G = PORTUGAL
KAR — R + BOUT — T + STER — S = KABOUTER

Verborgen Spreekwoord

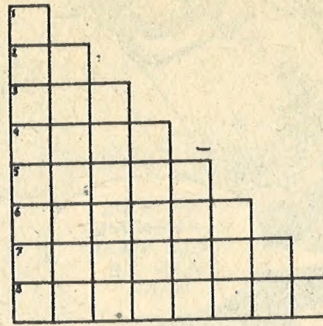
HLGDRHEEWOLWN
EORREOZTALAEE
EOOODEEELIVRE
TDSPEDLNSEAKN

De onderstreepte letters vormen het spreekwoord
HOOP DOET LEVEN

TRAPPUZZEL

Op de horizontale rijen van deze trap moet je één klinker en zeven woorden invullen volgens onderstaande omschrijvingen. Je moet weten, dat elk woord dezelfde letters bevat als het vorige plus één nieuwe. De volgorde van de letters mag je net zoveel veranderen als je wilt.

1 Klinker
2 Afkorting van Otto
3 Kever
4 Gedorste korenhalmen
5 Verweringslaag op ijzer
6 Kerkbewaarder
7 Turntoestel
8 Soort liniaal waarop vroeger door kerfjes schulden aangeduid werden

GEBROKEN WOORDEN

KOEL	VEEN
DRUK	ROND
ZANG	OVEN
LAAG	INKT
KALK	KOOR
HALF	STAP
VOET	KAST

Hier staan wel allemaal woordparen, maar ze horen echt niet bij elkaar. Je moet weten, dat er een ongelukje mee gebeurd is, waardoor de achterste helften door elkaar geraakt zijn. De voorste stukken zijn dus op hun plaats blijven staan. Nu is de opgave om uit te zoeken welke stukken bij elkaar passen.

Als je de goede combinaties gevonden hebt, vormen de eerste letters van de achterste stukken van boven naar beneden gelezen een dierenaam.

ZOEKPLAATJE

Wie helpt de kok de eieren zoeken?

OMZETRAADSEL

LIST
LAMP
FOTO
PRET
SLAP
NIER
VEEN
DOEN
RUIT

In deze puzzel moet je de gegeven woorden „omzetten" in evenveel andere. Omschrijvingen heb je niet nodig, omdat je telkens maar op één manier een ander goed woord kunt maken. Maar geen namen of meervoudsvormen gebruiken!

Als je klaar bent, moeten de eerste letters van de nieuwe woorden van boven naar beneden gelezen ook een woord vormen en wel met de betekenis van: karikatuur.

OPTELSOM

POST + NIES = SNOESPIT

Deze zonderlinge optelling ga je oplossen door van de eerste woorden twee andere te maken. Samen moeten ze dan weer een woord vormen, dat uit dezelfde letters bestaat als het derde woord in de opgave.

WELK WOORD IS DIT?

— A — A — A — A — AA —

Dit moet een woord worden van vijf lettergrepen, waarvan alle klinkers A's zijn. Op de plaatsen van de medeklinkers zijn streepjes gezet. De opgave luidt: vul de medeklinkers in die nodig zijn om de naam van een bekende waterweg in Amerika te krijgen.

VISITEKAARTJE

R. RAAS
KIEL

Welk beroep heeft deze meneer?

GROEIEND WOORD

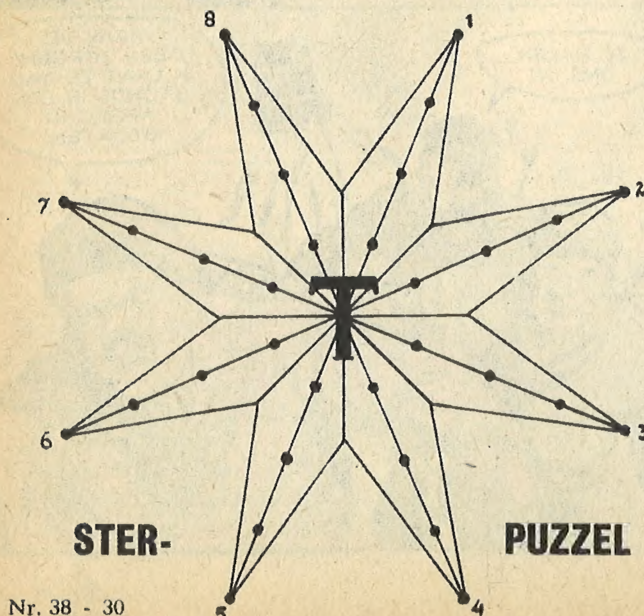
Je begint met de letter M en je gaat er zes maal een letter achter zetten. Een groeiend woord dat dus zeven letters groot moet worden. Het is de bedoeling, dat bij elke toevoeging een nieuw goed woord ontstaat. Eerst een persoonlijk voornaamwoord, dan een bijwoord, verder een vogelnaam, vervolgens de overtreffende trap van meer, daarna een onbepaald telwoord en tenslotte een onderwijzer.

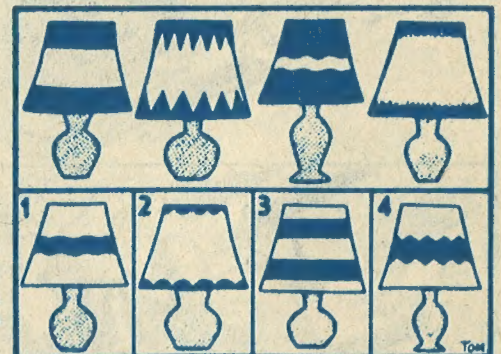
STER-PUZZEL

Op de punten van deze ster ga je naar het midden toe acht woorden van vijf letters invullen. De omschrijvingen vind je hieronder. Je ziet wel, dat alle woorden op een T eindigen.

De eerste letters moeten, als je de goede woorden gekozen hebt, de naam van een nuttig gebruiksvoorwerp vormen.

1 Verdriet
2 Plaat
3 Afzonderlijk
4 Politieman
5 Verweringslaag op ijzer
6 Verfbord van een kunstschilder
7 Moedwil
8 Feestelijk gebak

Welke van de vier lampekappen in de onderste rij hoort thuis bij die in de bovenste rij?

EEN-WOORD-REBUS

Alona Wildebras

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.